

EXPUNERE DE MOTIVE

Convenția internațională cu privire la drepturile copilului, din 20 noiembrie 1989 în art. 3 prevede că „în toate acțiunile care privesc copiii, întreprinse de instituțiile de asistență socială publice sau private, de instanțele judecătorești, autoritățile administrative sau de organele legislative, **interesele copilului vor prevala**”. Prin această inițiativă legislativă, venim în sprijinul minorilor și a tinerilor aflați în dificultate **din centrele de ocrotire aflate în administrația statului**, ce reprezintă în prezent, acel segment instituționalizat care până la vârsta de 18 ani, nu au putut fi dați în plasament familial, încredințați sau adoptați. De asemenea, propunem un program de măsuri în sprijinul tinerilor ce au împlinit vârsta de 18 ani și care se află în continuare în aceste centre de ocrotire. Programul de măsuri este necesar deoarece, acești tineri, după vârsta de 18 ani, nu se pot susține fără resurse materiale, fără adăpost, marginalizați și priviți cu suspiciune de către societatea civilă. România a făcut unele progrese, în ultimii ani, în ceea ce privește protecția copilului. Totuși, guvernele ce au fost la putere în această perioadă au avut preocupări mai mult spre înființarea de organisme și autorități care să se ocupe de „**creșterea**” copiilor și **mai puțin de respectarea drepturilor pe care aceștia le au**. Construirea unui edificiu juridic eficient în jurul copilului, în general, și al celui aflat în dificultate, în special, nu poate decât să constituie un pas important pe care România îl consolidează ca stat membru al Uniunii Europene.

Considerăm că acest edificiu nu se poate întregi pe deplin, fără a avea în vedere **protecția unui segment neinclus în evidențele legislative interne dar care este regăsit pe deplin în legislația multor țări europene**. Prin prezenta inițiativă legislativă urmărim implementarea în cadru legal a prevederilor care va

asigura protecția copiilor și a tinerilor aflați în dificultate **din centrele de ocrotire aflate în administrația statului** și după depășirea vârstei majoratului, dar care se afla în imposibilitatea de a se integra în societate. **Această protecție se va materializa prin prezentul act normativ, până la împlinirea vârstei de 26 de ani, așa cum este prevăzută în celelalte țări europene.** Legislația actuală nu permite acest lucru fiind ambiguă, cu prevederi generale și fără a avea bine stabilite aceste deziderate cu atât mai puțin resursele financiare necesare aplicării acestora.

De asemenea, prevederile legislative trebuie să fie axate în principal pe asigurarea și promovarea condițiilor necesare dezvoltării copiilor aflați în dificultate, a celor instituționalizați în casele de copii, precum și pentru ajutorul familiilor ce doresc să adopte astfel de copii.

Interesele copiilor și al tinerilor trebuie să devină și în societatea noastră, prioritate, atât pentru actualii guvernanți cât și pentru cei ce vor veni. Modul în care asigurăm condițiile necesare dezvoltării armonioase a personalității copiilor și tinerilor din centrele de ocrotire aflate în administrația statului, constituie o contribuție importantă la viitorul societății.

Actualele prevederi legislație nu corespund cerințelor unei dezvoltări continue și armonioase a copiilor și tinerilor aflați în dificultate din centrele de ocrotire aflate în administrația statului. Instituționalizarea copiilor în case de copii până la vârsta de 18 ani, atât timp cât societatea nu le poate oferi apoi nici o perspectivă, ca să nu mai amintim despre vreun adăpost, după împlinirea vârstei majoratului ni se pare o aberație. Este bine știut că tinerii, o dată cu împlinirea vârstei de 18 ani, nu mai beneficiază, conform vechii legislației, de acest adăpost, decât dacă urmează o formă de învățământ la zi și doar o singură dată. Or,

aptitudinile și nivelul fiecăruia diferă de la tânăr la tânăr, astfel încât, fără un sprijin de integrare în societate pentru acești tineri, coșmarul abia atunci începe, după împlinirea vârstei de 18 ani. Ei sunt nevoiți să părăsească centrul de ocrotire, sunt lipsiți de adăpost, de bani, devenind cele mai vulnerabile victime ale străzii. De aici până la decăderea morală, nu mai este de cât un pas. **Prin această lege venim în sprijinul acestor tineri, întrucât am prevăzut o serie de măsuri care se regăsesc și în legislația europeană**, astfel încât, tinerii pot să locuiască în centrele de ocrotire până când se reintegrează social, din punct de vedere al locului de muncă sau al locuințelor, până la împlinirea vârstei de 26 de ani. Deoarece, în majoritatea țărilor europene există această măsură de protecție, care pe lângă sprijinul acordat acestor tineri aflați în dificultate, contribuie și la prevenirea vagabondajului și a abandonului școlar. Există Țări cu experiență democratică, cum ar fi Belgia, Danemarca, Germania, Italia, Polonia și Cehia, în care legislația prevede fonduri de la bugetul de stat pentru asigurarea condițiilor necesare dezvoltării copilului și **asigurarea integrării în societate a tinerilor aflați în dificultate**. În aceste cazuri, statul asigură acestora accesul la educație, la instruire și pregătire și, ceea ce este mai important, **adăpost până la vârsta de 26 de ani**.

Plecând de la aceste premise dar și **din necesitatea armonizării legislației românești cu cea internațională**, considerăm necesară și utilă prezenta inițiativă legislativă.

INIȚIATORI

- 1 Senator Gheorghe Baciu FMP
- 2 Senator Covaciu Severida
- 3 Legea de Stat 10
- 4 IONASCU CRISTINA
- 5 COCHERANU CONSTANTIN
- 6 RAȘCAN CĂMIL - MARIN
- 7 BRĂDĂRĂȘI GHEORGHE
- 8 COLIU SERU PETRIȘ

10. MUVILA PENCU PMP.
11. BOZAKU OATAUVA PMP
12. TOMAL EUGEN PMP